

Medewerker uitgelicht

Door Bianca van Putten

Onderdeel van de missie van het Zuiderzeemuseum is het beheren, documenteren en benutten van de collectie om te informeren over historische veranderingen in de maatschappij. Hierbij willen we in permanente dialoog met mensen in die maatschappij zijn. Gidsen vervullen hierin een belangrijke rol. Zij informeren de bezoekers, zo mogelijk in hun eigen taal, over het verleden rond de Zuiderzee en gaan hierover met hen op een enthousiaste manier in gesprek. Eén van deze geestdriftige gidsen is Claudy Immers. Sinds het seizoen van 2000 is zij veelvuldig in het museum te vinden. Deze winter was zij bovendien wintergids en verzorgde ze diverse programma's voor scholen, groepen en individuele bezoekers. Jong of oud, Nederlands of buitenlands, valide of mindervalide, ze ontving ze allemaal met evenveel plezier.

Claudy heeft een opmerkelijk internationaal verleden. Als kind woonde ze een paar jaar in Kenia en na de middelbare school vertrok ze voor een jaar naar Amerika om daar naar 'highschool' te gaan. Vervolgens woonde ze een jaar in Italië en was ze ook nog een tijdje au pair in Parijs. Het reizen zit haar dus duidelijk in het bloed en een baan als grondstewardess bij de KLM was dan ook geen opmerkelijke keuze. De volgende jaren was Claudy redelijk honkvast. Ze trouwde, kreeg een dochter en startte midden jaren tachtig met haar man een eigen zaak. Ze bedienen de Europese markt en daarbij komen ook buitenlandse relaties

"Ik leid mensen rond zoals ik zelf rondgeleid zou willen worden"

kijken. Als deze Nederland bezochten, liet Claudy hen graag wat van ons land zien en waar kan dat beter dan in het Zuiderzeemuseum? "Bij die bezoeken aan het museum zag ik de mensen genieten," zegt Claudy. "Toen dacht ik bij mezelf: wat is dit leuk! Je kunt hier je talen gebruiken, hebt te maken met cultuur en geschiedenis én met mensen die een dagje uit zijn."

Leerdrang

Ze twijfelde geen moment en schreef een open sollicitatie. Dat resulteerde in eerste instantie in een baan als publieksmedewerker in het buitenmuseum. Daar zette ze zich volledig voor in en bij het eerste het beste functioneringsgesprek gaf ze aan ook het gidsenvak graag te willen leren. Met behulp van de cursussen van Elly van Oudenaren en de nodige zelfstudie maakte zij zich de 'ins en outs' van het buitenmuseum eigen. Zo werd ze naast publieksmedewerker ook gids. Claudy heeft een 'gezonde' leerdrang en wilde zich ook verdiepen in de tentoonstellingen in het binnenmuseum. "Doordat ik veel zelf moet uitzoeken, kom ik steeds nieuwe informatie tegen en dat roept iedere keer weer nieuwe vragen op. Mijn rondleidingen zijn dan ook nooit hetzelfde. Ik vernieuw ze iedere keer met de opgedane informatie."

Mooie combinatie

Door de afwisseling in haar werkzaamheden zegt Claudy zich geen minuut in het museum te vervelen. De ene keer helpt ze de kleintjes zich te verkleden in de Verkleedkist en de andere keer zorgt ze voor het 'huishouden' op het kluitje. Ook loopt ze regelmatig 'in de wijk', waarbij ze in een gedeelte van het buitenmuseum ervoor verantwoordelijk is dat alles reilt en zeilt voor zowel de medewerkers als de bezoekers. Claudy is ook niet te beroerd om extra werkzaamheden te doen. Zo was ze twee jaar geleden lid van de kledingcommissie, die ervoor moest zorgen dat alle bedrijfskleding in het museum niet alleen functioneel was, maar ook op elkaar afgestemd en passend in de huisstijl. "Een echte uitdaging," zo zegt ze zelf. "En het is gelukt. Veel mensen geven complimenten over de kleding: het ziet er verzorgd uit en - niet onbelangrijk - de medewerkers zijn duidelijk herkenbaar."

Met het 'gidsen' maakt Claudy haar baan compleet. "In de combinatie van geschiedenis, cultuur

en het omgaan met mensen van verschillende nationaliteiten kan ik mijn ei kwijt. Momenteel doe ik rondleidingen in het Nederlands, Duits en Engels en ben ik bezig mij ook de Franse rondleiding eigen te maken." Hoewel ze deze laatste taal al redelijk machtig is, is het toch de kunst om woorden die specifiek zijn voor het Zuiderzeemuseum aan haar vocabulaire toe te voegen. "Het is altijd weer even een sprong in het diepe om een rondleiding in een nieuwe taal te doen, maar als ik deze winter een Franse groep had moeten begeleiden, had ik dat zeker gedaan."

Verbeelding prikkelen

Afgelopen winter maakte Claudy het de bezoekers in het binnenmuseum zoveel mogelijk naar de zin. Zo verzorgde ze een rondleiding voor blinden en slechtzienden. "Heel bijzonder en zeer uitdagend. Deze mensen waren een week op vakantie in het oosten van het land en maakten verschillende uitstapjes, waaronder een bezoek aan het binnenmuseum. Ik ontving ze in het Atrium, waar ze onder het genot van de meegebrachte melk en een boterham even bij konden komen van hun wandeltocht vanaf het Stadhuis. Het waren al wat oudere mensen en ik peilde bij mijn introductie of ze zich een voorstelling konden maken van bijvoorbeeld de VOC of wonen aan de Zuiderzee. Het is de kunst om dingen die ze niet kunnen zien toch tastbaar te maken. Zo vertelde ik dat vissers herkenbaar waren aan het ringetje in hun oor en nam ik ze mee naar de Schepenhof, waar ik ze liet voelen aan de schepen en hun zwaarden. Ook de Peperzolder leent zich uitermate goed voor het aanspreken van de zintuigen reuk en tast. De geur van peper is er duidelijk aanwezig en de balken voelen ruig aan. Mijn verhaal erbij maakte het beeld voor hen compleet. Grappig detail was nog dat, wat wel vaker gebeurt en normaliter best lastig is, het licht op de zolder uitging. Dat was voor deze mensen nu eens totaal geen probleem!" Met deze rondleiding gaf Claudy haar eigen invulling aan het toegankelijk maken van onze collectie voor visueel gehandicapten. Voor een groep Turkse mensen in de leeftijd van 55 tot 60 jaar, die al 30 jaar in Nederland wonen, deed ze dat weer op een andere manier. Voor deze groep vond ze een aanknopingspunt tussen onze en hun cultuur bij de tentoonstelling

Zuiderzeevervisserij. Daar is namelijk een vitrine met Volendammer klederdracht te zien. De groep herkende deze klederdracht als de dracht die rond een deel van de Zwarte Zee gedragen werd. Ook het zitten op hurken kwam hen bekend voor. Zou dit een eerder 'treffpunt van culturen' betekenen en kwamen de Volendammer vissers vroeger in contact met mensen van rond de Zwarte Zee? Claudy moest het antwoord schuldig blijven, maar heeft de nieuwsgierigheid en verbeelding van deze bezoekers wel degelijk geprikkeld.

Een voorkeur voor bepaalde groepen heeft Claudy niet. Ook hier maakt de afwisseling haar werk weer interessant. "Ik leid mensen rond zoals ik zelf rondgeleid zou willen worden en probeer het museum altijd door de ogen van de bezoekers te zien. Ik zal het zeker nooit 'gewoon' gaan vinden en iedere werkdag ben ik blij dat ik hier weer mag zijn." ■

